

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศไทยมีหลายรูปแบบ และก็มีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของประชากรและสภาพสังคมที่มีความสลับซับซ้อนเพิ่มขึ้น ซึ่งปัญหาอาชญากรรมเหล่านี้จะก่อให้เกิดผลกระทบอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย เพราะการท่องเที่ยวโดยทั่วไปนั้นมักจะเกี่ยวพันกับสังคมในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง สิ่งแวดล้อม และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยวในการเดินทางไปสถานที่ต่าง ๆ ด้วย ดังนั้น การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวเหล่านี้ด้วย เพราะผลกระทบของปัญหาอาชญากรรมต่อการท่องเที่ยว นั้น เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะนำมาพิจารณาปัญหานโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งอาจพิจารณาได้หลายรูปแบบ เช่น ทศนคติค่านิยมความรู้สึกนิยมชมชอบของนักท่องเที่ยวในการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังที่ต่าง ๆ โดยนักท่องเที่ยวจะไม่สนใจในความปลอดภัยของตนเอง จากการศึกษาของ Abraham Pizam และ Ady Milman (Pizam and Milman, 1987 : 14) ในการสำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาติต่าง ๆ เพื่อประเมินผลกระทบด้านสังคมต่อการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวยุโรป และอเมริกาจะให้ความสนใจต่อความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเป็นอันดับหนึ่ง

การศึกษาวิจัยโดยทั่วไป ยังไม่เคยมีการสำรวจวิจัยอย่างจริงจังเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เพื่อที่จะประเมินผลอาชญากรรมในประเทศต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้ง ๆ ที่ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาสังคมที่มีความสำคัญอันส่งผลกระทบต่อขวัญ ความรู้สึก และความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2526-2538 มีรายได้เข้าประเทศเป็นอันดับหนึ่งของรายได้รวมของประเทศ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2537 : 8-9)

ปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทยนั้น จากการศึกษาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพบว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศส่วนใหญ่ที่สำคัญมี 4 ประเภท คือ คดีลักทรัพย์ คดีฉ้อโกง คดีการขโมยเงินและทรัพย์สินและบริการ และคดีการถูกโกงราคาสินค้าและบริการ โดยช่วงเวลาที่เกิดอาชญากรรมมักจะเป็นช่วงเวลาเย็นถึงเวลาค่ำ และช่วงเดือนที่เกิดขึ้นมักอยู่ระหว่างเดือนตุลาคม ถึง

เดือนมกราคมของทุกปี (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2537 : ก) ซึ่ง พ.อ.ถนัด คอมันตร์ รองนายกรัฐมนตรี ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ขอให้มีการจัดตั้งกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวขึ้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้จัดตั้งตำรวจท่องเที่ยว เป็นหน่วยงานถาวรในระดับกองกำกับการ เมื่อ 19 มีนาคม 2525 โดยเป็นกองกำกับการ 8 กองปราบปรามตำรวจท่องเที่ยวได้ขยายเพิ่มเติม และได้ดำเนินงานมาระยะหนึ่งจนถึงปี พ.ศ. 2530 ซึ่งเป็นปีการท่องเที่ยวไทย (Visit Thailand Year 1987) กองกำกับการ 8 ได้ยกฐานะขึ้นเป็นกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศโดยตรง

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวได้คุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในรูปแบบต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว หรือตามที่ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวร้องขอ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2536 : 6-20) เช่น การนำขบวน การติดตามจับกุมคนร้ายที่ประทุษร้ายต่อนักท่องเที่ยว ตำรวจท่องเที่ยวได้รับนโยบายจากกรมตำรวจกำหนดแผนแม่บทในการพัฒนาหน่วยงานให้สอดคล้อง และรองรับแผนกรมตำรวจเรียกว่า "แผนพัฒนากองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว" ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540-2544) ต่อเนื่องจากแผนพัฒนากองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวฉบับที่ 1 (พ.ศ.2535-2539) นโยบายที่สำคัญคือ การให้ความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สิน นโยบายความมั่นคงทางการเมือง นโยบายด้านชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ นโยบายการบริการสังคมและการบริการนักท่องเที่ยว นโยบายการพัฒนาาระบบการบริหาร (กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว, 2538 : 10-12)

ความสำเร็จของนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนาคต มีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการนำนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวในส่วนของตำรวจการท่องเที่ยวไปปฏิบัติในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อสร้างความพึงพอใจและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ อันจะเป็นแรงผลักดันต่อการพัฒนาและการปรับปรุงส่งเสริมการท่องเที่ยวในส่วนของตำรวจท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต ดังนั้น การศึกษาปัญหาการนำนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวในส่วนของตำรวจท่องเที่ยวไปปฏิบัติ จึงเป็นการศึกษาวิจัยบทบาทของตำรวจท่องเที่ยวต่อนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศต่อการป้องกันอาชญากรรมในประเทศไทยก็จะเป็นผลดีในการได้ข้อมูลที่สมบูรณ์แบบต่อการป้องกันอาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นรายได้หลักที่ทำเงินตราเข้าประเทศเป็นจำนวนมหาศาล และหากมีการวิจัยซึ่งทำให้ทราบถึงปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติในส่วนของตำรวจท่องเที่ยว ก็จะสามารถนำไปเสนอแนะกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ตลอดจนกรมตำรวจในการพิจารณาหาทางแก้ไขต่อไป จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัญหานี้อย่างจริงจัง ประกอบกับผู้วิจัยมีส่วนรับผิดชอบต่อปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ จึงต้องการที่จะศึกษาปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติในส่วนของตำรวจท่องเที่ยว เพื่อที่จะนำผลการวิจัยที่ได้มาหาทางแก้ไขปัญหา

ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะมีส่วนทำให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกิดผลดียิ่งขึ้น และยังมีผลต่อเนื่องทำให้รายได้ของประเทศเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาของปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติในส่วนของตำรวจท่องเที่ยว โดยเฉพาะในเรื่องของความชัดเจนนโยบาย ความสอดคล้องของนโยบาย และการประสานงานในการปฏิบัตินโยบาย ซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติในส่วนของตำรวจท่องเที่ยว รวมถึงแนวทางในการแก้ปัญหาด้านการปฏิบัตินโยบายด้านอื่นๆ ของไทยโดยทั่วไป
3. เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการปฏิบัตินโยบาย ของกระบวนการนโยบายสาธารณะในประเทศไทย โดยเฉพาะการปฏิบัตินโยบายอันเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ซึ่งมีผลกระทบต่อนโยบายและการปฏิบัตินโยบายของรัฐ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่องตำรวจท่องเที่ยวเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว : ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการศึกษาวิจัยเอกสาร (documentary research) ประกอบกับการสังเกตการณ์และสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องอีกจำนวนหนึ่ง

การศึกษาวิเคราะห์จากเอกสาร (documentary research) ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ บทความเอกสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะเอกสารในเชิงปฏิบัติของตำรวจท่องเที่ยว เช่น กฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การศึกษภาคสนาม (field research) ได้รวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ (observation) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (interview) ตำรวจท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัทท่องเที่ยว และบุคคลทั่วไป

กรอบความคิดที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยกำหนดกรอบความคิดที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ โดยศึกษาความหมาย ประเภท แนวทางการศึกษา ตัวแบบ ร่วมกับผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนโยบาย หมายถึง แผนหรือโครงการที่กำหนดขึ้น อันประกอบไปด้วยเป้าหมายปลายทาง คุณค่า และการปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เป็นไปอย่างถูกต้องและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (Greenwood, 1985 : 25-26) รวมทั้งการกำหนดลักษณะของโครงการกิจกรรมของหน่วยงานและการเตรียมการอื่น ๆ นโยบายจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการตัดสินใจ (อมร รักษาสัตย์, 2520 : 97-99)

กรอบความคิดที่ใช้ในการศึกษาวิจัยมุ่งศึกษานโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวในฐานะ เครื่องชี้้นำการบริหารงานของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวหลายประการ คือ

1. นโยบายช่วยสนับสนุนให้มีการตัดสินใจ ในทิศทางที่ถูกต้อง กล่าวคือนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวจะเป็นแนวทางการวิจัยสังเคราะห์สำหรับตำรวจท่องเที่ยวในระดับต่าง ๆ ให้เป็นไป เพื่อสนองตอบวัตถุประสงค์ของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวร่วมกันอย่างมีเอกภาพ ในขณะที่ เดียวกันก็เป็นเสมือน "กฎเกณฑ์" จำกัด กรอบการวินิจฉัยสังเคราะห์ของตำรวจท่องเที่ยวมิให้ออก นอกกลุ่มนอกทางหรือมีการวินิจฉัยสังเคราะห์ผิดพลาด

2. นโยบายช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร ความสำคัญของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ในข้อนี้อาจเห็นได้ชัดเจนในกรณีของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวที่ขาดการกำหนด นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือไม่มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวแน่นอน ในกรณีดังกล่าว มักปรากฏว่ามีปัญหายุ่งยากในการวินิจฉัยสังเคราะห์หลายประการ เช่น เกิดความล่าช้า หรือขาด ความน่าเชื่อถือ เนื่องจากการวินิจฉัยสังเคราะห์ไม่คงเส้นคงวาจนเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาเป็น จำนวนมาก การมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงเป็นเรื่องสำคัญต่อการบริหารทั้งในด้านการ เพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสร้างความเชื่อถือให้กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวได้อีก ด้วย

3. นโยบายเป็นเครื่องมือในการประสานงาน การมีแนวทางการดำเนินงานที่แน่นอน ช่วยให้กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้และคาดหวังในวิธีปฏิบัติงานของหน่วยงาน อื่น ๆ ได้โดยง่าย อันจะช่วยให้กองบังคับการสามารถสร้างความเข้าใจความร่วมมือและประสาน งานระหว่างกันและกันได้โดยสะดวก

นอกจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวจะมีความสำคัญต่อการบริหารงานในกองบังคับ การตำรวจท่องเที่ยวโดยทั่วไปแล้ว นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น ยังมีความสำคัญมากเป็นพิเศษ ทั้งนี้ เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องชี้้นำการบริหารงานของรัฐบาล หรือของกรมตำรวจแล้ว นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวยังเป็นสิ่งกำหนดลักษณะการจัดสรรผลประโยชน์หรือสิ่งที่จัดว่า

เป็นคุณค่าให้แก่นักทอ่งเที่ยวระหว่างประเทศต่าง ๆ แล้ว ดังที่ลาสเวลล์ (Harold D. Lasswell) กล่าวไว้ว่า การกำหนดนโยบายสาธารณะก็คือการกำหนดว่าใครจะได้อะไร เมื่อใด และอย่างไร (who get what, when and how) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ นโยบายสาธารณะเป็นเรื่องของการ ได้-เสียผลประโยชน์ ของประชาชนทุกคนในสังคม ฉะนั้นบุคคลหรือกลุ่มผลประโยชน์ใดที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะได้มากกว่า จึงอยู่ในฐานะ ที่ได้เปรียบและสามารถหาประโยชน์จากนโยบายสาธารณะได้มากกว่า ส่วนกลุ่มคนที่ไม่มี ความรู้และไม่สนใจ หรือไม่สามารรถเข้าถึงแหล่งอำนาจในการกำหนดนโยบายก็ย่อมต้องอยู่ใน ฐานะเสียเปรียบเป็นธรรมดา นอกจากนี้นโยบายสาธารณะยังมีความสำคัญต่อประเทศชาติและ สังคมโดยส่วนรวมอีกด้วย ทั้งนี้ เพราะผลกระทบของนโยบายสาธารณะไม่เพียงแต่กำหนดว่า ใคร หรือคนกลุ่มใดในสังคมได้รับจัดสรรอะไร เมื่อใด และอย่างไรเท่านั้น หากยังมีส่วนกำหนด ผลประโยชน์ของประเทศและสังคมโดยส่วนรวมอีกด้วย ทั้งนี้ เพราะผลกระทบของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นไม่เพียงแต่กำหนดว่าใครหรือคนกลุ่มใดในสังคมได้รับจัดสรรอะไร เมื่อใด และอย่างไรเท่านั้น หากยังมีส่วนกำหนดประโยชน์ของประเทศและสังคมส่วนรวม กำหนดทิศ ทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งกำหนดความสงบสุข ความเป็นธรรม และความมั่นคงของสังคม ส่วนรวมด้วยในขณะเดียวกันด้วย

สมมติฐานในการวิจัย

จากกรอบความคิดว่าด้วยการปฏิบัตินโยบาย การศึกษาเรื่องนี้ได้กำหนดสมมติฐานขึ้น เป็นแนวทางในการวิจัย ดังต่อไปนี้

"นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นไม่มีความสอดคล้องกับการป้องกันอาชญากรรม แก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ทำให้ตำรวจท่องเที่ยวมีปัญหาในการนำนโยบายส่งเสริมการ ท่องเที่ยวไปปฏิบัติด้านการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวดัง ทิศทางที่ชัดเจน ทำให้หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องขาดความร่วมมือและการประสานงานกับตำรวจ ท่องเที่ยวได้ไม่ดีพอ"

นิยามศัพท์สำคัญ

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดคำนิยามศัพท์สำคัญที่ใช้ในการศึกษาเรื่องนี้ คือ นักทอ่ง เที่ยวระหว่างประเทศ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น ตำรวจท่องเที่ยว การนำนโยบายไปปฏิบัติ การป้องกันการเกิดอาชญากรรม ความชัดเจนของนโยบาย ความสอดคล้องของนโยบาย และ ความร่วมมือในการปฏิบัตินโยบาย

นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ไม่มีสัญชาติไทย เดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ การกีฬา การศาสนา ติดต่อธุรกิจ หรือประกอบภารกิจใด ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ของการเดินทางเข้ามาในประเทศไทย หมายถึงจุดมุ่งหมายหลักหรือประเภทของวีซ่าในการเดินทางเข้ามาในประเทศไทย เช่น เดินทางมาเพื่อทำธุรกิจ, ท่องเที่ยว, เยี่ยมญาติ, ประชุมหรือสัมมนา เป็นต้น ซึ่งในขณะเดียวกันก็จะสอดคล้องหรือเกี่ยวพันกับการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยเป็นจุดมุ่งหมายรองไปในตัวด้วย

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว หมายถึง นโยบายการพัฒนาบริการการท่องเที่ยวด้านการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ประสบปัญหาเดือดร้อน และการกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขเหตุอันตรายต่าง ๆ รวมถึงการเฝ้าระวังและเปรียบเทียบที่กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวกำหนดตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539)

ตำรวจท่องเที่ยว

ตำรวจท่องเที่ยว หมายถึง ตำรวจกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวกองกำกับการ 8 ซึ่งได้รับการพัฒนามาจากศูนย์อำนวยความสะดวกและให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (ศอ.นท.) มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวก และให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ลดปัญหาและแก้ไขปัญหาด้านอาชญากรรมของการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากการประทุษร้ายต่อร่างกายและหรือทรัพย์สินเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้บรรลุเป้าหมาย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7

การนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ไปปฏิบัติ โดยเฉพาะการป้องกันการเกิดอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

การป้องกันการเกิดอาชญากรรม

การป้องกันการเกิดอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หมายถึง การป้องกันอาชญากรรมต่าง ๆ ที่มักเกิดกับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ดังนี้

1. คดีลักทรัพย์ หมายถึง อาชญากรรมที่เกี่ยวกับคดีลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเกี่ยวข้องในคดีนี้ด้วย

2. วังราวทรัพย์ หมายถึง การลักทรัพย์โดยการฉกฉวยซึ่งหน้าโดยมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเกี่ยวข้องในคดีนี้ด้วย

3. ปัญหาเกี่ยวกับการรบกวนเสนอขายสินค้าและบริการ หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวกับการรบกวนเสนอขายสินค้าและบริการ โดยมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเกี่ยวข้องในคดีนี้ด้วย

4. ปัญหาเกี่ยวกับการเอาผิดเอาเปรียบเกี่ยวกับราคาและคุณภาพของสินค้าหรืออัตราค่าบริการ หมายถึง อาชญากรรมที่เกี่ยวกับคดีโกงราคาสินค้าและบริการ โดยมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเกี่ยวข้องในคดีนี้ด้วย (คำว่าปัญหาเกี่ยวกับการโกงราคาสินค้าและบริการ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การขายสินค้าหรือบริการแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศแพงกว่าชาวไทยเรียกครองค่าเสียหายสูงเมื่ออุปกรณ์เครื่องใช้เสียหาย)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยเรื่องนี้ น่าจะอำนวยประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ทราบปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติในส่วนของตำรวจท่องเที่ยวและการมูลเหตุของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว

2. ทำให้ทราบถึงแนวทางแก้ไขปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติในส่วนของตำรวจท่องเที่ยว เพื่อที่จะเสนอแนะให้กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวและกรมตำรวจหามาตรการในการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้ได้ผลตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

การนำเสนอวิทยานิพนธ์

การนำเสนอวิทยานิพนธ์แบ่งออกเป็น 6 บท ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย กรอบความคิดที่ใช้ในการศึกษาวิจัย สมมติฐานในการวิจัย นิยามศัพท์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และการนำเสนอ

บทที่ 2 ทฤษฎีและแนวความคิด กล่าวถึง ความหมายของนโยบายสาธารณะ ประเภทของนโยบายสาธารณะ แนวทางการศึกษานโยบายสาธารณะ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นพิจารณาในเรื่องความชัดเจนของนโยบาย ความสอดคล้องของนโยบาย และความร่วมมือในการปฏิบัตินโยบาย

บทที่ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวและแผนพัฒนาของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กล่าวถึง กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวและการส่งเสริมการท่องเที่ยว

บทที่ 4 ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติในส่วนของตำรวจท่องเที่ยว โดยวิเคราะห์ถึงความชัดเจนของนโยบาย ความสอดคล้องของนโยบาย และความร่วมมือในการปฏิบัตินโยบายของการปฏิบัตินโยบายในกรณีต่างๆ

บทที่ 5 วิเคราะห์นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

บทที่ 6 สรุปการศึกษา อภิปรายผลการวิจัย และเสนอแนะทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ นโยบายโดยทั่วไป.